

רשבי"י שמח שזכה לשמע את הסודות של הקולות
חֲקִי רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמֵר, **אֲלֹמֶלֶא לֹא זְכִינָא לִמְשָׁמֶעֶ,**
אֲלֹא מֶלֶה דָא, **די לֵי, לְמַחְווִי חֲקִי** ואו שמח רבבי"י ואמר
 לשילוח שאליו לא זכיתי לשמעו אלא רק את סוד זה של קול הדר היה די לי להיות שמח,
דְזַכִּינָא לִמְשָׁמֶעֶ מְלִין דְקָשּׁוֹט, **דְהַהוָא עַלְמָא** מאחר שוכתי
 לשמעו את סודות האמת של אותו עולם. **אָמֵר לֵיהֶךְ אֵי חַסִּיךְ אָ**
קְדִישָׁא. **אֲלֹמֶלֶא יִדְעַת חֲדוֹה דְמַלִּין בְּהַהוָא עַלְמָא קְפִי**
רַב מְתִיבָּתָא, **תְּהִא חֲקִי יִתְגִּיר** אמר לו השיליח לרשבבי"י אוイ חסיד קדוש
 שאליו היה יודע את השמחה שיש מהסודות לפני ראש הישיבה הייתה שמח יותר.

השליח סיפר לרשבבי"י סוד עצימת עיניו של יעקב ע"י יוסף
אָמֵר לֵיהֶךְ מַאי חֲדוֹשָׁא תֹּוה הַשְׁתָּא, **כַּד אָתֵית לְגַבְּיָ**
 שאל רבבי"י את השליח איזה חידוש היה עבשו בעולם העליון בשעה שבאת
אָצְלָי. **אָמֵר, רַב מְתִיבָּתָא פְתַח וְאָמֵר,** (בראשית מו) **וַיֹּוֹסֶף**
יִשְׂרָת יְדֹו עַל עִנְיָךְ. חידוש הוא. **אָמַאי סְתִימָו דְעַיְנִין**
לְמִתְתָּא השיב לו השליח שראש הישיבה פתח ואמר לבאר את מש"ב 'וַיֹּוֹסֶף יִשְׂרָת יְדֹו עַל עִנְיָךְ', שפירשו שהקב"ה בישר לע יעקב בשורה ממשחת שיווסף ישית ידו על עיניו, וקשה
 וכי זו שמחה למota שעוצמים את עיניו לאחר מיתה [קסט] ולמה היה צריך לסתום את עיניו

אור הרשבבי"

[קסט] אבל אם האדם גונס עוון חמור לעשות כן מעצמן את עיניו, הנוגע בו ומזוינו הרי הוא כدائית במסכת שמחות פרק א' (הגונס) אין שופך דמיים, רבבי מאיר היה מושלו לנר שהוא

הליימוד היומי

לאחר המיטה מרופת שדבר זה הוא צער למת. **בגין דעינין, גוונין דהאי עלמא איינון, וחייזו זדיוקנא דהאי עלמא בהו** אלא אמר ראש הישיבה שבגלל שגוני העיניים הם כגוני העולם הזה והמראה והדמות של העולם הזה נמצא בהם, לאחר שג לל העין הוא בغالל כדור העולם כי הגוון הלבן שבהם הוא בדוגמה הים שסובב את העולם והגון השני הוא בדוגמה היבשה והגון היותר פנימי הוא בדוגמה ארץ ישראל והנקודה האמצעית הנקרה בת עין היא בדוגמה ירושלים ומקום המקדש שמשם הושתת העולם (רמ"ק וכמ"כ בתיקון ז' כב"ו ע"ב), **איהו אסתים מגיה hei עלמא, חייזו דהאי עלמא. אסתיהם עינוי ולפי שהעין היא כדוגמה העולם אז לבן במוותו נסתם ממנו העולם הזה ובן נסתם ממנו המראה של העולם הזה ומשום כך סתמו את עינוי, כל חייזו דהאי עלמא, הוא את חזך מגיה. וחשבין מגיה חייזו דעינוי, לית ליה חייזו בהאי עלמא, מטאון ולהלאה כי ע"ב כל מראה עולם נסתם ונחשך ממנו ומשום כך מחשבים ממנו את מראה עינוי להורות שאין לו עוד מראה בעולם זהה.** אמר רבי שמעון, **יאות תקינה דקדמאי, וחכמתא דלהזון יתר מטלאבין קדיישין** אמר רשב"י לשlich יפה הוא המנהג של הראשונים הקדמונים שנהגו לסתום את העיניים של adam אחר מיתתו כי החכמה שלהם היא יותר מוחכמת המלאכים.

מטפטף, כיון שנגע בו אדם מיד כיבחו, כך כל שומט את נשמו. המעצם את עיני הנכס, מעlein עלייו באילו הוא הליכוד היומי

ויספה עצם את עיני יעקב בಗלל שהיה בנו אהובו ולקח לעצמו את האור של העווה זו שהיה ביעקב

אמר ליה יוסף אפמי ישית ידו מפל בנו ושאלו רשב"י למה אמר הקב"ה שדוקא יוסף הוא זה שייעזם את עיני יעקב יותר מאשר בניו. **ואין תימא על בשורה דיליה מיבעי ליה ויוסף חי תראה** ואם תאמר שהוא בಗלל שהקב"ה רצה לבשר ליעקב שעוד יוסף חי אז אם כן היה צריך לומר יוסף חי תראה ולמה כתוב ויוסף ישית ידו על ענייןך [קע]. **אמר ליה ישית ידו בגין דרחימו דיליה הוה ובгинן כד דא אסתים מגיה גהירוי דהאי עלמא ודא גטיל ליה השיב לו השליח שהטעם שדוקא יוסף ישית ידו הוא בಗלל שהוא בנו האהוב ומשום כך הוא זה שסתם ממנו את האור של העולם הזה ויסוף לcko לעצמו. מאן דאסתים עינוי רחימא דיליה אחוי הבי: חיו דילך דהאי עלמא ארטאיביד, הא אנא חיו דילך באתרך** כי מי שסתם את העיניהם של מי שאוהב אותו הוא מראה לו בזה שהנה מראה עולם הזה שلن נאבד מפרק ואני המראה שלך במקומך ע"י שאני יורש אותו, דהיינו שהטוגר את עיני המת הוא מורה לו שהוא ישאר אחריו והוא יירש את

אור הרשב"י

[קע] ועיין בצרור המור בראשית פרק יא שאיתא במדרש הגנלי שכחוב ויסוף ישית ידו על ענייך. אמר הקדוש ברוך הוא על שבדך יוסף הורד למצרים. אף אתה כשתרד לשם כבדהו. שתחלוק לו כבוד שהוא ישית ידו על ענייך בשעת מיתה.

שאיתא במדרש הגנלי שכחוב ויסוף ישית ידו על ענייך. אמר הקדוש ברוך הוא אותו יד שלא שמשה בעבירה. תבא ותנתן על ענייך. כדי שידעו הכל שהוא נקי. מאשת פוטיפר. ד"א מי גרים ליאוסף שירד למצרים. על ידי שכיבר אביו

הליקood היומי

החלק של מראה העולם זהה ממנו (רמ"ק). **מִפְאָזׁ וְלֹהֲלָאָה יַתְתִּקְנוֹן לְךָ חִיוּוֹ אֶחָרָא,** **דְּהַהְוָא עַלְמָא** וכן הוא מראה לו שמכאן ואילך יתקנו לך מראה אחר של העולם העליון.

רשבי שאל את השליח איזו הנאה ותועלת יש למתר בעצמת העניינים אמר רבי שמעון, מה אתהניiae האי למשתא, ומה תועלתה אית ליה בהאי ישאל רשב"י את השליח איזה הנאה יש בדבר הזה למתר ואיזה תועלת יש לו בזה. מאן דיבעי למשאל יומא מה [קעא] דאצטרך לאפקחא עינוי, בגין לאחיזאה דעדין אוזמן איהו, לאtabא לחיו דהאי עלמא כדבקדמין כי הרי מי שירצה לשאול בעניין זה הוא צריך לשאול שהרי אדרבה צריך לפתח את עניינו המתר ב כדי להראות לו שעדיין הוא מוכן ומוזמן לחזור למראה העולם הזה כבתחילה ע"י תחיית המתים.

אם לא סותמים מהמת את כל מראה העולם הזה לנמרי לא יהיה לו חלק בעולם העליון

אמר ליה אי חסידא קדישא, ורקאי אי לא אסתים מגיה כל חייו דהאי עלמא, ולא אתה אבד פלא מגיה, לא לחיוי ליה חייו וחולקא דההוא עלמא השיב

אור הרשב"י
הליימוד היומי

[קעא] הדמתק אליעזר גורס ימא אצטריך.